

[Preben Møller Hansen]

der er ikke ret megen ærlighed i den bemærkning fra SF.

Hvad angår finanslovsforslaget, mener vi som sagt, at der skal være en forligslov. Ingen skal være i tvivl om det. Men vi har altså nogle holdninger til de forslag, der er fremsat. Vi mener, der er rigelig mulighed for at skabe fuld beskæftigelse, men det kræver uægtelig, at man anvender en anden politisk måde at administrere samfundet på.

Det er vigtigt, at vi forstår, at den måde, man regerede landet på i 1960'erne og op til begyndelsen af 1970'erne, hvor vi skabte øget købekraft i befolkningen, medførte, at vi også skabte den fulde beskæftigelse. Det vil sige, at den forbrugsbegrænsende politik, der har været anlagt, siden vi kom ind i fællesmarkedet, har haft negative reaktioner, idet vi siden da har skabt et større underskud på betalingsbalancen, en større arbejdsløshed og en større fattigdom, end vi har kendt til tidligere. Det må derefter konkluderes, at den måde, man driver samfundet på, ikke svarer til befolkningens forventninger.

Jeg synes også, man skal prøve at se lidt ud i verden for at undersøge, om man ude i verden har en anden holdning til, hvordan man skal drive samfundene og sikre f.eks. en bedre levestandard. Hvis vi tager en tur til Japan, som er verdens kraftigst eksporterende land, det land, der har det største overskud på handelsbalancen, og det land, hvor der er størst rigdom, vil vi konstatere, at man i dette land har gennemført en eksplosiv lønpolitik, hvor man sikrer arbejdere og lønmodtagere netop i dette land betydelig bedre vilkår, end man har gjort her i landet, med det resultat, at dette land har formået at sikre sig en andel i den internationale handel ud over alle tænkte muligheder, og jeg synes, det ville være rimeligt, om vi prøvede at anvende nogle af de samme måder her i vort land.

Vi har for vort vedkommende spurgt, hvad man egentlig gør for at lave en fornuftig fordeling, der dels giver virksomhederne mulighed for at overleve, dels sikrer, at man får en eksplosiv udvikling i samfundet både velfærdsmæssigt og på andre leder.

Dér har vi sagt, at det, man bør gøre, er at hæve den skattefri bundgrænse til 60.000 kr. Det vil betyde en udpumpning af købekraft på 30 mia. kr., og det vil igen efter de udsagn, der er fremkommet tidligere i dette Folketing, betyde,

at 30.000 mennesker bliver beskæftiget, hvorved man sparer arbejdsløshedsunderstøttelse til disse 30.000 mennesker. Samtidig vil der ske en voldsom eksplosion af købekraften, og det vil indebære, at indtægtsgrundlaget for samfundet stiger i takt hermed.

Vi har her i landet en moms, der betyder, at 18,3 pct. af alle solgte varers pris er penge, der indgår i samfundshusholdningen. Vi har også fantastisk høje afgifter her i landet, og vi kan regne med, at 50 pct. af varernes pris i gennemsnit er afgifter. Det vil igen sige, at staten får sin indkomst via afgiftspolitikken, og derfor vil en gennemførelse af vort forslag set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt ikke betyde andet – og det er væsentligt – end at velstanden i vort land vil stige, og set ud fra vort synspunkt må det, det drejer sig om, være at sikre, at velstanden blandt befolkningen når andre højder end det lave stade, den har for nærværende.

Af den budgetoversigt, vi har modtaget, fremgår det, at man i 1989 regner med, at vi her i landet skal bruge 89,5 mia. kr. til overførselsløn. Er det ikke fuldkommen latterligt, at vi i vort land udbetaler lige ved 90 mia. kr. til mennesker, som i realiteten intet har at lave? Var det ikke bedre, om vi brugte disse 90 mia. kr. på en sådan måde, at alle følte, de var en del af vores samfund, og gjorde det på en sådan facon, at flest mulige mennesker fik mest mulig fritid? Det er ikke nogen lykke at gå ud på en arbejdsplads kl. 7 om morgenen for at fise træet hjem om aftenen efter at have knoklet en hel dag. Det, der er livet, er livet i fritid, og i den situation, vi befinder os i nu, må vi erkende, at teknologien har udviklet sig voldsommere og hurtigere, end de vise fædre havde beregnet, med det resultat, at der i dag ikke er så megen brug for den menneskelige arbejdskraft, som der var tidligere. Det vil sige, at vi må stille os mod fritidsamfundet, og det må derfor være en af de ting, der er afgørende for os, når vi skal diskutere budgetoversigten og forslaget til finanslov.

Vi mener endvidere, man burde gennemføre en lang række besparelser. Man har truffet den, jeg havde nær sagt geniale, men jeg mener tåbelige beslutning, at vi skal have indført et hybridnet. Hvad gavner det hr. og fru Pedersen nogetsteds i dette land, at man bruger 100 mill. kr. til noget så latterligt som at indføre hybridnet? De fleste mennesker ved godt, hvad det drejer sig om, nemlig at det er en skjult bevil-